
Je šedivý podzimní den, před deštěm, vítr dost nepřijemně profukuje, přechá-
zím po horní etáži lomu sem a tam, oči
mám úplně na zemi a na okolních ska-
lách a vyrubaných haldách kamene. Ale
štěstí je dnes jaksi někde jinde, nenašel
jsem nic co by stálo za zvednutí. A tu
jsem se zahleděl na horní okraj lomu
a byl tam, žádný vzácný minerál, ale
překrásný velký výr, který už léta hnízl
za lomem. Lehounce a vznešeně lital
nad lesem i lomem a hledal asi něco
dobrého. Nenašel jsem ten den žádný
pozoruhodný minerál, ale překrásný zá-
žitek z panenské přírody si budu dlouho
pamatovat. Vyra jsem od té doby nevi-
děl. Snad tam bydlí dál.

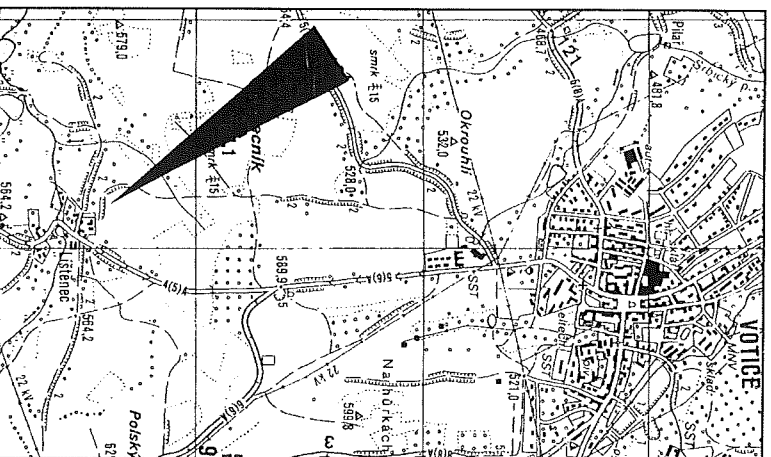
Horejší patro pomalu končí, je dobra-
né a s ním končí i pestrá směs měd-
ných mineralů. Ale máme ještě naději,
naděje neumírá, spodní patro pokračuje
a s ním i naše zbožná přání na další,
možná i lepší minerály než dosud.

A štěstí nám přálo v roce 2000. Ve
Studenici byl nalezen analím v krásných
narůžovělých, několik cm velkých krys-
talech. Studenec je stále nadějná lokalita,
ale v poslední době dost těžko při-
stupná.

Václav Kupka, Trutnov

Zajímavý nález tremolitu a maskku u Votic (okr. Benešov)

Předposlední březnový den roku 2001
jsem nalezl nedaleko Lištěnce (2 km již-
ně od Votic) masivní agregáty paprscité-
ho tremolitu obklopené maskkem.
Lokalita se nachází na poli asi 100 m SZ
od Lištěnce v oblasti tzv. „votické série“.
Tyto agregáty jsem objevil pouze na
jednom místě, a to v pruhu o délce de-
set metrů a max. šířce 0,5 m, který byl
orientován od Z k V. Tremolit zde tvoří
paprscité agregáty s hedvábným leskem,
šedobílě až šedé barvy; vyznačují se vel-
mi dobrou odlučností v tenkých jehlič-

kách. Lupenitý až celistvý maskek téže
barvy vyniká intenzivním leskem a agre-
gáty tremolitu bohatě obklopuje.
Některé nalezené „balvany“, tvořené
vyhradně tremolitem a maskkem, měly
váhu až několika kg. Vzorok určil rene-
geografický dr. Jiří Litochleb (Praha,
Národní muzeum).

Pavel Zadražil, Votice

Ještě k šungitu u Vrchlabí

V šestém čísle „Minerálu“ mne zaujal
článek o šungitu od Vrchlabí. Protože
jsem tuto lokalitu v roce 1989 šestkrát
navštívil, mohl bych k tomu něco dodat.
Jak víme byl kolem Vrchlabí postaven
silniční obchvat směr Špindlerův Mlýn,
kde se při této stavbě vyskytly zajímavé
minerály. Lokalitu lze rozdělit na dvě

nalezště. Jedno bylo na levé straně,
(směr Špindlerův Mlýn), asi 200 m od kři-
žovatky silnice Vrchlabí-Jilemnice. Tam
byla žláta černého, masně lesklého a sil-
ně lámavého minerálu, který byl někdy
na horních plochách pokryt citrónové
žlutým povlakem. Podle některých sbě-
ratelů byl tento minerál silně radioakti-
vní a zajímaly se tenkrát o tuto lokalitu
Uranové doły, ředitelství Liberec (neměl
jsem možnost si tuto zprávu ověřit).

Druhá lokalita byla na vrcholu zářezu
směrem na Špindlerův Mlýn, kde jsem
nalezl černý silně lesklý minerál, který
tvořil jednak žíly, nebo závalky ve velmi
zajímavé barevné hornině. Ta byla místy
zelená, tmavě červená až hnědá, světle
šedá až bílá, stmelená silně lesklým čer-
ným minerálem a tvořila zajímavou
brekciovitou strukturu. Ani jeden
z těchto minerálů nebyl bezpečně určen
a tak se neví, jestli byl nebo nebyl
u Vrchlabí šungit nalezten. Ve svých zá-
namech mám tyto minerály z této loka-
lity: pyrit, chalkopyrit, kalcit, limonit,
uraninit?, tucholit?, ulrichit?, asfaltit?,
šungit?

Mám ještě z této lokality dost vzorků
a jsem ochoten je poskytnout pro pří-
padné určení.

Protože práce na stavbě obchvatu po-
kračovaly rychle, byla lokalita přístupná
dost krátkou dobu.

Václav Kupka, Trutnov

Zlato u Olomouce?

Když mi kolega sběratel položil onu
otázku, zarazil jsem se, jakživ jsem se to-
tíž nesetkal s tvrzením, že by se někde
v těsné blízkosti Olomouce dolovalo,
nebo rýžovalo zlato, nebo dovalovala mě-
děná a olověná ruda. A přeci!! To, co
jsem pak vyčetl ze starých vlastivědných
sborníků, jsem si šel sám ověřit přímo na
místo. Nařadil, krosnu s sebou a pak vša-
kem do Velké Bystřice a dál pěšky smě-
rem k Lošovu. Je to velmi hezký lesnatý
kout moravské přírody a vyvěrá zde ně-
kolik potůčků, které tu svými prameny
vyhloubily mělká údolí. Zkoušel jsem ry-
žovat a opravdu, pár miniaturních zlati-
nek přece jen bylo!! Ale žádná sláva te-

dy! Okolní lidé dodnes věří, že se zde už
v roce 1234 dolovalo zlato a tak se na
„zlaté údolí“, snad doptáte všude po
okolí. Dolovali tu prý Němci, později
Italové a počátkem 19. století se prová-
děl i zasvěcený geologický průzkum.
Našlo se zde tehdy velké množství dob-
ře štipatelné břidlice, ve které i dnes se
dají najít lesklé krystalky pyritu a galeni-
tu. Nelze se proto divit, že sem přichá-
zeli hledat štěstí především ti, kteří věři-
li v báje a nebo se snažili nadít „prkeni-
ci“ snadno a hlavně bez námahy a rizi-
ka. Během času se však kutání stalo ztrá-
tovým. O tom se přesvědčili i olšanští
sedláci, kteří zde pak těžili alespoň pe-
vný dlažební kámen. Na závěr bych chtěl
podotknout, že v roce 1827 se zde blýs-
kalo na lepší časy. Začala se dobývat že-
lezná ruda – magnetovec a brzy na to
vznikly v blízkém Mariánském údolí
i první vysoké peci. Ty sice později za-
nikly, ale průmysl zde už zůstal.

Oldřich Šanca, Kutná Hora

Expozice „Geologie a mineralogie Českomoravské vrchoviny“ v Muzeu Vysociny v Jihlavě

Otevřením expozice „Geologie a mi-
neralogie Českomoravské vrchoviny“ na
jaře roku 2001 bylo završeno několikale-
tí usilí Muzea Vysociny důstojným způ-
sobem představit návštěvníkům „než-
livou“ přírodu regionu a prezentovat tak
unikátní sbírkový fond muzea. Expozice
tematicky navazuje na již dříve otevřené
expozice „Dolování stříbra a mincování
na Jihlavsku“ (otevřena v r. 1999, viz
Minerál VII, 2000/1) a „Nerostné surovi-
ny Českomoravské vrchoviny“ (otevřena
v r. 2000).

Na ploše asi 60 m² je vystaveno více
než 200 exponátů doplněných o vysvětl-
ující texty, geologické mapy a mapky
nalezště. Expozice je členěna do několi-
ka celků. V úvodní části jsou návštěvníci
seznámeni s regionálně geologickým